

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Strauchi[i] Jcti Amoenitatum Juris Canonici Semestria duo

Strauch, Johann

Jenae, 1675

Cap. IX. Quid sit conversio, quid Monachorum? Ad can. Ingredientibus.
caus. 19. qu. 3. Et Justiniani Nov. V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10224

iberius 30. *caus. 18. qu. 2.* annum censum ut ferrent Patroni, vel partem oblationum, quæ solennioribus diebus offerrentur, effectum est, dummodo lege foundationis id actum esset, nec census modum excederet. Concilium Braccarense *can. si quis basilicam. 10. de Consecrat. dist. 6.* Unde hoc jure Patroni Ecclesiarum nihil possunt exigere, præter antiquos & moderatos redditus à Diocæsano Episcopo ab initio constitutos sub pœnâ excommunicatio-
nis. cap. præterea. de Jur. Patron. cap. cum Bertold. de sent. & re Ecclesiâ. jud. Quod si tamen Patronus fortunæ invidiâ bonis clavit, alimenta ab Ecclesiâ petere non prohibetur. *can. contra. can. quicumque. caus. 16. q. 7. & cap. Nobis. x. de Jure Patron.*

CAP. IX.

Quid sit conversio, quid ἀσκησις? μεταβολή Monachorum? Ad *can. Ingredientibus. caus. 19. qu. 3.* Et Justiniani Nov. V.

S U M M A R I A.

1. Justinianus commendat monasticam.
2. Conversio quid.
3. ἀσκησις.
4. Philosophi & Monachi ἀσκηταί.

Justinianus Nov. 5. vitam monasticam commendans ita inquit: *Justinianus Δείη, τῆς τῶν θεῶν αἰπῶ λόγων παιδείας, καὶ ἀσκήσεως ἀκρεβῆς, commendat ὡς τὴν τελικαύτης ἀξίω γενέσθαι μεταβολῆς.* Interpres vulgatus *monasticana* sic: Indiget divinatorum eloquiorum eruditione, & conversationis integritate, ut tanta dignus factus sit mutatione. Retinet versionem Haloander, *μεταβολήν* mutationem reddens: Sed aliâ voce utitur Ecclesia, nempe *conversionis*. Converti dicebantur *Conversio* generaliter, qui de vitâ seculari ad clericatum transferant. *Gregorius Turonensis lib. 9. c. 33.* In quâ, *ait*, causâ Theutacius Presbyter, qui nuper ex Referendario Sigeberti Regis conversus presbyterii honorem accepit. Propriè tamen & signatè converti dicebantur, qui è seculo ad Monachismum sese conferebant. *Johan. Cassianus lib. 4. Monast. Inst. cap. 1.* *Hi, qui ad dominum converti cupiunt, recipiantur in cœnobiis.* Hieronymus de exitu Leæ: *Ita*

eam totam ad dominum fuisse conversam, ut monasterii princeps, Mater Virginum fieret. Gregorius Turonensis lib. 3. cap. 7. Illa quoque ad Deum, conversa mutata veste, monasterium sibi intra Piclaviensem urbem construxit. Hilarius Arelatensis in vitâ S. Honorati: Recenti adhuc & illibato nitore frontis sine admonitione convertitur. Gregorius Magnus lib. 2. dialogi de S. Benedicto. Alio quoque tempore Gothibus quidam pauper spiritu ad conversionem venit, quem Dei vir Benedictus lubentissimè suscepit. Effectus autem hujus conversionis in ceteris erat ἀσκησις. Hâc voce Stoici utebantur & Cynici præcipuè, significantes rigidam illam vivendi rationem, quâ se contra fortunæ injurias durabant. Photius de Sallustio Cynico ait: ἀσκησιν tam faciliè tolerasse, ut neque corpore infirmior, neque animo dejectior visus fuerit. Josephus lib. 6. c. 4. de Nabalo ait, σκληρὸν ἢ πονηρὸν τοῖς Ἀπιδέμασι, καὶ κυνικῆς ἀσκήσεως πεποιημὸν τὸν βίον. Hujus ἀσκήσεως sæpe meminit Arrianus, & est de eâ caput integrum lib. 3. Dissertat. Epictet. Hoc veterum Christianorum quidam imitabantur, quod de Origene scribit Eusebius, lib. 8. Ecclesiastica Historia. c. 3. ubi ejus ἀσκησιν luculenter describit: Unde & φιλοσόφοι ἀσκηταί, appellati, in primis verò monachi. Vide Desiderium Heraldum de rer. judicat. auctor. cap. X. ἀσκηταί. Cujacium paratit. Cod. d. Episc. & Cler. Salmasium Textull. pall. pag. 66. Casaubon. ad Baron. pag. 171. Scalig. Lect. Auson. lib. 1. c. 8.

ἀσκησις.

Philosophi
& Monachi
ἀσκηταί.

CAP. X.

De gradibus Jurisdictionis Ecclesiasticæ. Ad
can. 46. caus. II. q. 1. can. 8. & 9. caus. 9. q. 7.

SUMMARI A.

1. Singulis Episcopis sui limites.	5. Synodus diœceseos.
2. Canon 2. concilii CPol.	6. Διοίκησις, ἐπιτροπία.
3. Confirmatur Nicæno.	7. Canon. 9. & 17. Chalcedon.
4. Synodus provincialis, perfecta.	8. Grotiani manus.

Singulis
Episcopis
sui limites.

Multæ sunt constitutiones Ecclesiæ, quibus singuli Episcopi jubentur res suas agere, neque in aliorum Ecclesias, aut diœceses ἀδουλεύειν. Canon. 2. Concilii CPiani: τῆς
ἐπιτροπίας